

מ"ח 3663/23 - פיוטר מליניק, בעצמו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 3663/23

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ע' פוגלמן

המבקש: פיוטר מליניק

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למשפט חוזר

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

לפניי בקשה להורות על קיום משפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט) בהרשעת המבקש בעבירות הנוגעות להחזקת כלב מסוכן לפי תקנות להסדרת הפיקוח על כלבים (יבוא והחזקה של כלבים מסוכנים), התשס"ה-2004 (להלן: תקנות הכלבים המסוכנים או התקנות).

1. על המבקש הוטלו 6 קנסות מינהליים בגין מספר עבירות לפי תקנות הכלבים המסוכנים שבוצעו בשנים 2019-2021, לאחר שנצפה במספר הזדמנויות כשהוא מחזיק כלבה מסוג רוטוילר מעורב (להלן: הכלבה) ללא רישיון בתוקף, ואף שלא בהתאם לכללים הקבועים בדין לעניין החזקתה. המבקש ביקש להישפט, וביום 28.11.2022 הרשיע בית המשפט לעניינים מקומיים בחולון (כב' השופטת ח' מאירוביץ') את המבקש. המחלוקת התמקדה בשאלת סיווגה של הכלבה כמסוכנת בהתאם להגדרה הקבועה בתקנה 1 לתקנות שלפיה "כלב מסוכן" הוא בין השאר "[...] כלב שהוא הכלאה של גזע מסוכן וקיים דמיון בין דפוסי התנהגותו ותכונותיו הפיסיות לאלו של כלב השייך לגזע מסוכן". בתום הליך הוכחות, נקבע כי הכלבה שבבעלות המבקש עונה להגדרה האמורה, שכן היא כלבה מעורבת, שמקורה, בין היתר, בגזע רוטוילר שמנוי כ"גזע מסוכן" (זאת בצו להסדרת הפיקוח על כלבים (תיקון התוספת לחוק), התשס"ה-2004). עוד נקבע כי קיים דמיון בין התנהגותה ותכונותיה של הכלבה לאלה של כלבים מגזע רוטוילר. קביעות אלה נעשו על יסוד חוות דעתו של הווטרינר העירוני, וכן בהתבסס על עדויות המפקחים שלפיהן למתן הקנס קדם בירור מול גורמי המקצוע בשירות הווטרינרי. בתוך כך נדחו טענות המבקש שלפיהן הכלבה אינה מסוכנת, וזאת משהמבקש לא הציג חוות דעת נגדית או ראיה אחרת שיש בה כדי לסתור את חוות הדעת המקצועית. כמו כן נדחתה הטענה כי יש בריבוי הקנסות שהוטלו על המבקש כדי להקים לו הגנה מן הצדק, משנקבע כי המבקש הוא שמתעלם מהדין ושב ומבצע עבירות. ביום

עמוד 1

21.12.2022 נגזר על המבקש קנס כולל בסך 16,500 ש"ח וכן תשלום הוצאות לעדת התביעה. על הכרעת הדין וגזר הדין ערער המבקש לבית המשפט המחוזי.

2. ביום 30.1.2023 דחה בית המשפט המחוזי (כב' השופט העמית צ' קאפח) את ערעור המבקש. תחילה, בית המשפט עמד על ההסכמה הדיונית שאלה הגיעו הצדדים במסגרת ההליך, שלפיה הדיון יתמקד בשאלה האם הכלבה עונה להגדרת "כלב מסוכן". עוד עמד בית המשפט על כך שקביעות בית המשפט לעניינים מקומיים בהקשר זה התבססו על הראיות שהובאו לפניו, ובכלל זה עדותם של הווטרינר העירוני ושל מנהל תחום השירות הווטרינרי שהתייחס לזיהוי כלבתו של המבקש ככזו שמקיימת את ההגדרה, וכי לא הונחה עילה להתערבות בממצאי העובדה שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית. עוד הוסיף בית המשפט המחוזי כי ההשגה על החלטת הווטרינר העירוני שלפיה כלבת המבקש משתייכת ל"גזע מסוכן" מסוג רוטוילר, מעלה שאלה שאינה בסמכותו - ואף לא בסמכות בית המשפט לעניינים מקומיים - משמדובר בהחלטה מנהלית שאין זה ההליך המתאים לתקוף אותה. עוד נדחה גם ערעור המבקש על גזר דינו משנקבע כי הקנס שהושת עליו הועמד על הצד הנמוך (עפמ"ק 46044-01-23 מלינק נ' עיריית חולון (30.1.2023)).

3. על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הגיש המבקש בקשת רשות לערער, וביום 9.5.2023 דחה השופט ח' כבוב את בקשתו. נקבע כי הגדרת "כלב מסוכן" כוללת גם כלב שהוא תוצר של הכלאה של גזע מסוכן עם גזע אחר, בתנאי שיש דמיון בין דפוסי התנהגותו ותכונותיו הפיזיות, לבין אלה של הגזע המסוכן שאליו הוא משתייך באופן חלקי. עוד נקבע כי לווטרינר העירוני מוקנית הסמכות לקבוע כי מדובר ב"כלב מסוכן"; וכי בדין קבע בית המשפט לעניינים מקומיים כי כלבתו של המבקש עונה להגדרה זו נוכח תכונותיה והתנהגותה התוקפנית. עוד צוין כי במסגרת ההליך המבקש לא הציג ראיה או עדות שיש בה כדי לסתור קביעה זו. הודגש, כי המבקש בחר שלא לערור על קביעת הווטרינר העירוני בדבר מסוכנותה של כלבתו במסגרת ההליך מנהלי. בבחינת למעלה מן הצורך, צוין כי ראוי יהיה שהמחוקק יקבע אמות מידה לבחינת המאפיינים ההתנהגותיים והפיזיים על מנת לקבוע האם הוא עונה להגדרת "כלב מסוכן", וזאת על מנת שניתן יהיה להשיג באופן אפקטיבי על ההחלטה המנהלית בהקשר זה. נוכח האמור, הבקשה נדחתה (רע"פ 1737/23 מלינק נ' מדינת ישראל (9.5.2023)).

4. מכאן הבקשה שלפניי, שהוגשה בחלוף ימים ספורים ממתן ההחלטה בבקשת הרשות לערער שהגיש המבקש. במסגרת הבקשה טוען המבקש כי בהרשעתו נגרם לו עיוות דין שמצדיק קיום משפט חוזר לפי סעיף 31(א)(4) לחוק בתי המשפט, ולטענתו אף מצדיק להורות על זיכויו לפי סעיף 31(ד) לחוק זה. בעיקרם של דברים, המבקש שב וחוזר על טענתו כי אין מקום להגדיר את הכלבה שבבעלותו כ"כלב מסוכן", וכי המשיבה אף לא עמדה בנטל להוכיח זאת. בתוך כך, נטען שהווטרינר העירוני אינו בקיא בעניין זה, וזאת בשונה ממומחיותו של המבקש בתחום; כי לא נבחנו תכונותיה הפרטניות של הכלבה; וכי לא נערכה השוואה בין תכונות אלה לבין תכונות כלב מגזע רוטוילר. עוד טוען המבקש כי לא היה מקום ליתן משקל לכך שלא השיג על החלטת הווטרינר העירוני בדבר מסוכנותה של הכלבה בהליך מנהלי. לצד האמור שב המבקש על טענתו שלפיה העונש שהושת עליו חורג לחומרה ממתחם הענישה הנוהג.

5. לאחר שעיינתי בבקשה ובצרופותיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. נקודת המוצא היא כי יש להורות על משפט חוזר באופן חריג ובמשורה (מ"ח 3489/22 חסין נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (4.12.2022) (להלן: עניין חסין); מ"ח 3300/22 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (16.11.2022) (להלן: עניין כהן)). במקרה דנן, טוען המבקש כי נגרם לו עיוות דין, בהתאם לעילה הקבועה בסעיף 31(א)(4) לחוק. במסגרת עילה זו נדרש בית המשפט להשקיף ב"מבט על" על ההליך, ולבחון האם ישנו חשש של ממש כי נפלו בו "פגמים דיוניים חמורים, אשר הובילו להרשעת שווא של המבקש" (מ"ח 6020/13 גור אריה נ' מדינת ישראל, פסקה 32 (21.10.2014); וכן ראו: מ"ח

4431/23 איכר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (12.6.2023); מ"ח 8439/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.5.2023). כפי שנקבע לא אחת, בקשה למשפט חוזר בעילה של עיוות דין תתקבל בהתקיימן של נסיבות יוצאות דופן במיוחד (מ"ח 3054/23 טרטיאקוב נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (4.5.2023); עניין חסין, פסקה 14; עניין כהן, פסקה 9). איני סבור כי נסיבות כאלה מתקיימות בענייננו. עיקר טענותיו של המבקש מופנות כלפי הקביעה כי הכלבה שבבעלותו עונה להגדרת "כלב מסוכן". טענותיו אלה נדחו ונדחו הן על ידי בית המשפט לעניינים מקומיים, הן על ידי בית המשפט המחוזי. טענות אלה אף נדחו בשלישית בהחלטת בית משפט זה בבקשת רשות לערער שהגיש המבקש. מדובר אפוא בטענות ערעוריות מובהקות, וככאלה הן אינן מקימות עילה למשפט חוזר (עניין חסין, פסקה 19; מ"ח 5210/22 בדארנה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.8.2022); מ"ח 3551/22 שטיינברגר נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (31.5.2022)). לא מצאתי ממש גם בטענת המבקש בדבר המותב שדן בבקשת הרשות לערער בעניינו (עמ' 3-4 לבקשה).

הבקשה למשפט חוזר נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ט בסיון התשפ"ג (18.6.2023).

המשנה לנשיאה
